

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215210874
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4215210874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobkyne: A. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., Q. XXXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Natália Borsosová, s. r. o., so sídlom Komárno, Ul. Biskupa Királya 6, proti žalovanému: N. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. X., Ul. W. O. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Igorom Novotným, advokátom, so sídlom Bratislava, Gorkého 11, o zaplatenie 2.394,93 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21. marca 2019 č. k. 10C/392/2015-150 v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 423,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 423,14 eura od 10. 06. 2015 do zaplatenia zastavil a druhým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.971,79 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.971,79 eura od 10. 06. 2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,66%. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ust. § 420, § 442 ods. 1 a 3, § 444, § 446, § 449 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 2, 4 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 14. 05. 2014, § 144, § 145, § 146 a § 193 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania bol nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví vo výške 1.971,79 eura, ktorá pozostávala z bolestného vo výške 1.895,20 eura, straty na zárobku vo výške 59,59 eura a náhrady za vystavenie bodového ohodnotenia vo výške 17 eur. Súd mal z trestného rozkazu OS Komárno č. k. 2T/37/2015-114 zo dňa 09. 04. 2015, ktorým je súd v zmysle § 193 CSP viazaný, preukázané, že žalovaný bol právoplatne uznaný vinným, že dňa 03. 10. 2014 v čase okolo 9:00 hod. v A. na O. ulici v izbe rodinného domu so súp. č. X fyzicky napadol žalobkyňu tak, že ju päťami oboch rúk udieral do oblasti tváre, pričom jej vulgárne nadával, následne rozbil v izbe luster, 2 kvetináče, sklenenú vázu a sklenený pohár, poškriabal vchodové dvere do izby a zeminou s kvetináča popísal vulgárnymi výrazmi tapetu na stene, následne zvesil kovovú garnížu a udrel ňou žalobkyňu do oblasti pravej strany chrbta a do pravej sedacej oblasti, ktorým konaním spôsobil žalobkyňi zlomeninu nosných kostí s posunutím kostných úlomkov spojenú s okuliarovitým krvným výronom lokalizovaným okolo oboch očí, povrchovú tržnú ranu v oblasti hornej pery úst, pomliaždenie tváre s početnými krvnými

výronmi na tvári, pohmoždenie oboch kolien s krvnými výronmi, pásovitý krvný výron v pravej sedacej oblasti o veľkosti 15 cm x 3 cm a krvný výron na pravej strane chrbta, zranenia vyžadujúce si dobu liečenia 2 až 3 týždne a poškodením vecí jej spôsobil škodu vo výške 185 eur. Za spáchaný prečin ublíženia na zdraví bol žalovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 2 rokov. Zároveň bol žalovaný zaviazaný zaplatiť titulom náhrady škody žalobkyni škodu vo výške 185 eur.

1.2. Súd bol teda viazaný rozhodnutím vydaným v trestnom konaní a mal za preukázané, že žalovaný spáchal trestný čin ublíženia na zdraví, ktorým žalobkyni spôsobil škodu na zdraví, ako aj vecnú škodu. Trestným rozkazom bol žalovaný zaviazaný nahradiť žalobkyni škodu, ktorú jej spôsobil poškodením vecí vo výške 185 eur. V súvislosti s týmto útokom žalovanému si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila v civilnom konaní aj ďalšiu škodu, ktorá jej bola protiprávnym úkonom žalovaného spôsobená, a to bolestné, stratu na zárobku a náhradu za vystavenie bodového ohodnotenia.

1.3. V zmysle § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného. Napriek tomu, že súd má na účely určeného bolestného k dispozícii lekárske posudok MUDr. Petra Stráňovského o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 28. 04. 2015, ktorý bolestné ohodnotil na 90 bodov, ako aj znalecký posudok č. 7/2017 doc. MUDr. Mareka Čambala, PhD., ktorý bolestné ohodnotil na 115 bodov, súd pri rozhodovaní o tomto nároku vychádzal zo záveru znaleckého posudku doc. MUDr. Mareka Čambala, PhD., vrátane jeho doplnenia. Vyplynulo z neho, že MUDr. Peter Stráňovský pri hodnotení bolestného nezohľadnil všetky zranenia, ktoré žalobkyňa pri útoku žalovaného utrpela, keď vôbec neohodnotil ranu (tržnú) hornej pery vrátane operačnej revízie a sutúry a ani pomliaždenie tváre a pri pomliaždení oboch kolenných kĺbov priznal bodové ohodnotenie spolu vo výške 15 bodov, napriek tomu, že položka č. 160b Sadzby bodového ohodnotenia za bolesť pri úrazoch, ktorá je prílohou zák. č. 437/2004 Z. z., je bodové ohodnotenie na pomliaždenie ťažšieho stupňa kolenného kĺbu (t. j. jedného kolenného kĺbu) vo výške 15 bodov, to znamená, že za pomliaždenie oboch kolenných kĺbov je to spolu 30 bodov. Súd vychádzal z bodového ohodnotenia bolestného stanoveného znalcom doc. MUDr. Marekom Čambalom, PhD. vo výške 115 bodov, pričom prihliadol aj na skutočnosť uvedenú v doplnení znaleckého posudku a to, že deformita nosu, ktorú mala žalobkyňa už pred útokom žalovaným, nemal žiaden vplyv na rozsah jej zranenia, ani na dĺžku zlomeniny nosa, preto nemohla mať ani vplyv na stanovenie bodového ohodnotenia bolestného. Keďže podľa § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 14. 05. 2014 je výška náhrady za bolesť za rok 2014 v sume 16,48 eura, bolestné ohodnotené na 115 bodov zodpovedá sume 1.895,20 eura, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

1.4. Žalobkyňa si ďalej v rámci nároku na náhradu škody na zdraví uplatnila aj nárok na stratu na zárobku vo výške 59,59 eura, pričom táto suma bola vyčíslená na základe potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 30. 04. 2015, podľa ktorého za obdobie práceneschopnosti od 06. 10. 2014 do 19. 10. 2014 by bola žalobkyňa zarobila 229,10 eura netto, zamestnávateľ jej zaplatil za nemoc 86,63 eura a sociálna poisťovňa nemocenské dávky v sume 41,50 eura, takže jej strata na zárobku počas práceneschopnosti predstavuje 59,59 eura (229,10 - 86,63 - 41,50). Keďže žalovaný na pojednávaní dňa 27. 01. 2016 tento nárok žalobkyne uznal a uviedol, že túto sumu je ochotný žalobkyni zaplatiť, súd považoval tento nárok žalobkyne za nesporný, dostatočne vyplývajúci aj z predložených listinných dôkazov, preto aj v tejto časti súd žalobe vyhovel.

1.5. Posledným nárokom žalobkyne bol nárok na náhradu nákladov za vystavenie bodového ohodnotenia bolestného MUDr. Petrom Stráňovským v sume 17 eur. Keďže žalobkyňa dostatočným spôsobom (predložením pokladničného dokladu) preukázala vynaloženie týchto nákladov, pričom súd mal aj v súvislosti s týmito nákladmi nesporne preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá vynaložením týchto nákladov žalobkyni vznikla, súd považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti.

1.6. K námietkam žalovaného uviedol, že z trestného rozkazu OS Komárno pod sp. zn. 2T/37/2015-14 jednoznačne vyplýva, že bol zaviazaný na náhradu škody vo výške 185 eur, ktorá bola spôsobená poškodením huteľných vecí, ktoré sú bližšie špecifikované pri vymedzení skutku v trestnom rozkaze. Táto škoda nezahŕňa ani náhradu za bolesť, ani náhradu za stratu na zárobku, ani za vystavenie bodového uplatnenia, ktorý nárok si žalobkyňa môže uplatňovať v civilnom konaní aj v prípade, že si túto škodu neuplatnila v adhéznom konaní. K námietke žalovaného smerujúcej k tomu, že roztržka medzi

ním a žalobkyňou vznikla kvôli nevere žalobkyne a že sa ku skutku nepriznal, súd uviedol, že dôvod incidentu medzi stranami sporu, ani prípadné popieranie viny žalovaným nie je pre účely tohto konania podstatné, pretože v zmysle § 193 CSP je súd viazaný trestným rozkazom, a teda je viazaný tým, že žalovaný spáchal trestný čin ublíženia na zdraví žalobkyne, ktorým jej spôsobil škodu.

1.7. Súd teda po vykonanom dokazovaní vyhodnotil, že žaloba je po čiastočnom späťvzátí dôvodná v plnom rozsahu, a preto zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 1.971,79 eura (bolestné 1.895,20 eura + strata na zárobku 59,59 eura + náklady za vystavenie bodového ohodnotenia 17 eur) spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,05% od 10. 06. 2015 až do zaplataenia, pričom lehotu na plnenie súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

1.8. O nároku na náhradu trov konania rozhodoval prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 26 ods. 1 CSP v časti zastavenia konania súd mal za to, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, keď zobrala svoju žalobu čiastočne späť bez toho, aby preukázala, že ju k tomu viedlo správanie žalovaného, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanému. Vo zvyšnej časti (v časti o zaplataenie sumy 1.971,79 eura s príslušenstvom) súd žalobe vyhovel, preto nárok na náhradu trov konania v tejto časti žalobkyni vznikol. Žalobkyni teda vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,33% a žalovanému v rozsahu 17,67%, preto súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,66% (82,33% - 17,67%), o výške ktorých rozhodne súd prvej inštanacie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštanacie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny v zmysle § 388 CSP (a zrejme zamietnutia žaloby). Namietal, že súd prvej inštanacie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1. Namietal, že súd nezohľadnil skutočnosť, že žalobkyni na základe trestného rozkazu OS Komárno 2T/37/2015 uhradil sumu 185 eur a žalobkyňa svojím podaním zo dňa 24. 07. 2018 zobrala svoju žalobu v časti o zaplataenie sumy 423,14 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že vecnú škodu si už ďalej nebude uplatňovať. Na základe tejto skutočnosti má za to, že sumu, ktorú žalobkyni vyplatil, t. j. 185 eur, mala byť odpočítaná od celkovej sumy istiny 1.971,79 eura, keďže žalobkyňa vzala svoj návrh späť týkajúci sa vecnej škody, ktorá vznikla poškodením hnutelných vecí. Ak by nedošlo k takémuto zníženiu istiny, došlo by na strane žalobkyne k bezdôvodnému obohateniu vo výške 185 eur a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že súd konanie v časti o zaplataenie 423,14 eura zastavil. Žalobkyňa sa pokúšala uplatniť si škodu na majetku - na veciach, ktoré nadobudol on, čo sa aj v konaní svedeckými výpoveďami preukázalo. Žalobkyňa ďalej vedome klamala na otázku jeho právneho zástupcu, či mala poškodenie nosa aj pred incidentom, keď odpovedala, že takéto poškodenie nemala. Až znaleckým dokazovaním sa preukázalo, že žalobkyňa mala deformitu nosa aj pred incidentom s ním. Na základe tejto skutočnosti sa domnieva, že pôvodné znalecké a bodové ohodnotenie túto skutočnosť nezohľadnilo, keďže žalobkyňa žiadnym spôsobom znalci túto skutočnosť neuviedla, čo by malo podľa jeho názoru vplyv na celkové bodové ohodnotenie.

2.2. Nesprávnym právnym posúdením veci, tak ako už uviedol, nastalo bezdôvodné obohatenie žalobkyne. Nemôže sa ubrániť pocitu, že samotná žaloba je voči nemu vykonštruovaná a je akousi pomstou za jeho rozchod so žalobkyňou, o to viac, že si žalobkyňa v rámci adhézneho konania uplatňovala len uvádzanú škodu 185 eur. V trestnom konaní od začiatku popieral spáchanie predmetného skutku, keď tvrdil, že práve on bol napadnutý žalobkyňou, keď mu roztrhla tričko, on sa jej vôbec nedotkol. V súčasnosti ľutuje, že voči trestnému rozkazu nepodal opravný prostriedok. Ak by bol mal vedomosť, že žalobkyňa sa bude chcieť na jeho úkor obohatiť, určite by tak urobil. Vedomý si svojej pravdy, podal na žalobkyňu trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu krivého obvinenia, ktoré konanie však, vzhľadom na jeho dôkaznú núdzu, bolo odmietnuté.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštanacie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. Má za to, že prvoinštančný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Súd svoje rozhodnutie logicky a zrozumiteľne odôvodnil, považuje ho za zákonné, spravodlivé a preskúmateľné. Žalovaný neuvádza

vo svojom odvolaní žiadne nové okolnosti, ku ktorým by sa nebola vyjadrila v priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď nevyvstala potreba doplniť, ani zopakovať dokazovanie a nevyžiadal si to ani verejný záujem, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok prvej inštancie je potrebné v jeho vyhovujúcom výroku (II.), ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania (III.) ako vecne správne podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdiť.

5. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na náhradu škody v sume 1.971,79 eura s príslušenstvom, keď žalobu v časti o zaplatenie sumy 423,14 eura s príslušenstvom zobrala späť a súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania tak zostala náhrada škody a to titulom bolestného vo výške 1.895,20 eura, titulom straty na zárobku vo výške 59,59 eura a titulom úhrady za vystavenie bodového ohodnotenia lekárom v sume 17 eur. Žalobkyňa svoj nárok odôvodňovala tým, že škoda jej vznikla protiprávnym konaním žalovaného, za ktorý bol právoplatným trestným rozkazom OS Komárno č. k. 2T/37/2015-114 zo dňa 09. 04. 2015 uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. a/ písm. c/ Tr. zák. a bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov. V trestnom konaní si uplatnila škodu na veciach vo výške 185 eur a ďalšia škoda je predmetom tohto nároku. Súd prvej inštancie pri stanovení bolestného vychádzal zo znaleckého posudku č. 7/2017 doc. MUDr. Mareka Čambalu, PhD., ktorý bolestné ohodnotil na 115 bodov, pričom prihliadol aj na tú skutočnosť, ktorú uviedol a vysvetlil v doplnení znaleckého posudku, že deformita nosu, ktorú mala žalobkyňa už pred útokom žalovaného, nemala žiaden vplyv na rozsah jej zranenia, ani na dĺžku zlomeniny nosa, preto nemohla mať ani vplyv na stanovenie bodového ohodnotenia bolestného. Súd prvej inštancie priznal Napadnutým rozsudkom žalobkyňi náhradu škody, ktorá pozostáva z bolestného vo výške 1.895,20 eura (115 bodov x 16,48 eura/bod), stratu na zárobku vo výške 59,59 eura a náklady za vystavenie bodového ohodnotenia 17 eur, spolu sumu 1.971,79 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 10. 06. 2015 (od podania žaloby na súd) až do zaplatenia.

6. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6.1. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch, ako aj v konaniach, ktoré mu predchádzalo, konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je vecne správne. Odvolací súd v súlade s § 387 odsek 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, rozhodnutie obsahuje podrobné opísanie skutkového stavu, jasné, zrozumiteľné, presvedčivé, ako aj logické závery, ako sa vysporiadal so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami, správne aplikoval na danú vec príslušné zákonné ustanovenia a na základe týchto potom vec aj správne právne posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa zákonné kritériá uvedené v § 220 ods. 2 CSP a zároveň je potrebné konštatovať, že žalovaný, ktorý podal odvolanie, čo do vyhovujúceho výroku, do sumy 185 eur, ktorú mal zaplatiť na základe trestného rozkazu, ale zároveň spochybňuje samotnú dôvodnosť nároku žalobkyne na náhradu škody, keď od začiatku v trestnom konaní popiera spáchanie predmetného skutku, považoval odvolací súd jeho odvolacie námietky za nedôvodné, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a je výsledkom aj správneho právneho posúdenia. Odvolací súd zároveň konštatuje, že námietky uvádzané žalovaným v podanom odvolaní sú totožné s námietkami, ktoré prezentoval pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočne a správne vysporiadal. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, zákonnými ustanoveniami,

ktoré aplikoval na danú vec a so závermi súdu, ktoré boli náležité v odôvodnení jeho rozhodnutia vysvetlené.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s ohľadom na dôvody uvádzané žalovaným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné:

9. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená, že musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového stavu a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazom nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Môže ísť o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP.

9.1. Žalovaný uplatnil ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o omylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak použil iný právny predpis než ktorý správne použiť mal, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

10. Odvolací súd, viazaný uplatnenými odvolacími dôvodmi, mal za to, že ani jeden z odvolacích dôvodov nie je v danej veci opodstatnený. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav, strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP a z týchto dôkazov dospel aj k správnym skutkovým zisteniam a zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto nebolo možné konštatovať porušenie žiadnych procesných práv, ani inú vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navyše, žalovaný vo svojom odvolaní ani bližšie nekonkretizuje, v čom vidí nesprávne skutkové zistenie, prípadne akého nesprávneho právneho posúdenia sa mal súd prvej inštancie dopustiť vo svojom rozhodnutí.

11. Žalovaný vo svojom odvolaní namieta, že na základe trestného rozkazu OS Komárno 2T/37/2015 zaplatil žalobkyni sumu 185 eur, pričom v tomto konaní podaním zo dňa 24. 07. 2018 vzala svoju žalobu o zaplatenie sumy 423,14 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že vecnú škodu si nebude ďalej uplatňovať. Túto sumu (185 eur), keďže bola žalobkyni vyplatená, žiadal odpočítať od celkovej sumy - istiny 1.971,79 eura.

Uvedená odvolacia námietka žalovaného je nedôvodná, pretože súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.971,79 eura, ktorá pozostáva z bolestného vo výške 1.895,20 eura, zo straty na zárobku 59,59 eura a z nákladov na vystavenie bodového ohodnotenia v sume 17 eur. Z uvedeného vyplýva, že napadnutým rozsudkom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni uvedené nároky, ktoré sú inými nárokmi ako bol zaviazaný žalovaný v trestnom konaní a týkali sa náhrady škody vo výške 185 eur na veciach žalobkyne. Pokiaľ žalobkyňa si uplatňovala vecnú škodu, túto si uplatňovala v sume 423,14 eura a ktorá pozostáva z poškodených tapiet, poškodených záclon, poškodených dverí, poškodenej podlahovej krytiny, poškodeného rádia, poškodenej plávajúcej podlahy a poškodenej stropnej lišty, avšak

v tejto časti zobrala žalobu späť tým, že si škodu na veciach nebude uplatňovať a v tejto časti súd prvej inštancie konanie zastavil (l. výrok, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 423,14 eura s príslušenstvom). Priznaná škoda vo výške 185 eur v trestnom konaní a uplatňovaná škoda na ďalších veciach vo výške 423,14 eura sa týkala iných vecí, za ktoré žalobca zaplatil žalobkyňu na základe právoplatného trestného rozkazu, avšak aj nárok týkajúci sa zaplatenia škody na veciach vo výške 423,14 eura bol zobrať zo strany žalobkyne späť, a preto konanie v tejto časti bolo zamietnuté. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že pokiaľ súd neznižuje priznanú sumu 1.971,79 eura o už vyplatenú čiastku vo výške 185 eur (na veciach žalobkyne), došlo by na strane žalobkyne k bezdôvodnému obohateniu, táto obrana už s poukazom na vyššie uvedené nie je dôvodná. Priznaný nárok žalobkyne v sume 1.971,79 eura pozostáva z iných uplatnených nárokov ako je škoda na veciach a ktoré sú uvedené vyššie.

12. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovaného, že znalecké dokazovanie nezohľadňovalo skutočnosť, že žalobkyňa mala deformitu nosa pred incidentom s ním, čo mohlo mať vplyv na celkové bodové ohodnotenie. V konaní na vyčíslenie bolestného, aj SSÚ bol ustanovený znalec doc. MUDr. Marek Čambala, PhD., ktorý vo veci podal znalecký posudok č. 7/2017 a ktorý vyčíslil bolestné na počet bodov 115. Zároveň konštatoval, že nie je dôvod na plnenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, nakoľko zlomenina nosových kostí, ani ostatné zranenia žalobkyne zo dňa 03. 10. 2014 nezanechali trvalé následky. Práve na námietky žalovaného, ktoré sú rovnaké ako i v jeho odvolaní, súd uložil znalcom doplniť znalecký posudok na otázku, či u poškodenej (žalobkyne) sa jedná o zlomeninu staršieho charakteru z detstva, čo spôsobilo, že poškodená mala deformitu nosa aj pred útokom žalovaného a či deformita nosa poškodenej (žalobkyne) pred útokom zo strany žalovaného mohla, resp. mala vplyv na rozsah jej zranenia a dĺžku liečenia. Na uvedené otázky znalec v doplnku znaleckého posudku uviedol, že žalobkyňa mala deformitu nosa súhlasného charakteru s deformitou prítomnou v čase zhotovenia posudku č. 7/2017 už pred útokom voči jej osobe dňa 03. 10. 2014. Uvedená deformita nosa poškodenej mohla vzniknúť úrazovým mechanizmom, ale mohla byť vrodená deformitou, resp. variáciou normálneho tvaru nosa. Znalec na otázku, či mohla mať deformita nosa poškodenej pred útokom žalovaného vplyv na rozsah jej zranenia a dĺžku liečenia, znalec uviedol, že nemohla. Deformita nosa poškodenej - žalobkyne nemala žiadny vplyv na rozsah jej zranenia, ani na dĺžku liečenia zlomeniny nosa. Uvedený záver znalca preto jednoznačne vyvracia obranu žalovaného, že deformita nosa žalobkyne pred incidentom mohla mať vplyv na celkové bodové ohodnotenie, keď znalec jednoznačne konštatoval, že deformita nosa žalobkyne nemala žiadny vplyv na rozsah jej zranenia, ani na dĺžku práceneschopnosti, a teda ani nemohla mať vplyv na stanovenie celkového bodového ohodnotenia bolestného.

13. Napokon, žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že v trestnom konaní od začiatku popieral spáchanie predmetného skutku, keď tvrdil, že práve on bol napadnutý žalobkyňou.

Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 193 taxatívnym spôsobom vymedzuje prípady, ktoré ako prejudiciálne v civilnom sporovom konaní súd riešiť nemôže. Riešenie týchto otázok je len v kompetencii príslušných vnútroštátnych alebo medzinárodných súdov a ich rozhodnutiami je súd viazaný. V civilnom sporovom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou trestným zákonom (R 35/93).

V danej veci bolo vykonaným dokazovaním nesporne preukázané, že žalovaný trestným rozkazom OS Komárno zo dňa 09., 04. 2015 č. k. 2T/37/2015-114 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, že dňa 03. 10. 2014 v čase okolo 09:00 hod. v obci A. na O. ulici v izbe rodinného domu so súp. č. 1 fyzicky napadol žalobkyňu spôsobom, ktorý je popísaný v trestnom rozkaze, pričom jej spôsobil zranenia vyžadujúce si dobu liečenia 2 až 3 týždne a spôsobil jej škodu na veciach vo výške 185 eur.

Súd bol teda viazaný v zmysle § 193 CSP odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia a ktoré boli zistené, čo platí aj o zistení vzniku škody v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Konajúci súd v danej veci si preto nemôže robiť úsudok o tom, či boli naplnené skutkové podstaty určitého trestného činu, následkom ktorého protiprávneho konania bol vznik škody, pretože v trestnej veci bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný spáchal

trestný čin, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyni a zároveň jej spôsobil škodu nielen vecnú, ale aj škodu na zdraví. Námietky žalovaného preto v tom smere, že popieral v trestnom konaní spáchanie trestného činu sú právne irelevantné, pretože za svoje konanie bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní a súd je rozhodnutím trestného rozkazu OS Komárno sp. zn. 2T/37/2015-114 viazaný.

Záverom je potrebné uviesť, že žalovaný sa bránil tými istými námietkami ako pred súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí so všetkými skutočnosťami tvrdenými žalovaným dostatočne a správne vysporiadal.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania ako vecne správne, a preto ho v zmysle § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňa, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).